

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 marca 1966 r.

Nr 13

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

82 — z dnia 26 marca 1966 r. w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 153

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

83 — z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 153

82

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 26 marca 1966 r.

w sprawie zwołania sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 2 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Rada Państwa postanawia zwołać trzecią sesję Sejmu IV kadencji z dniem 1 kwietnia 1966 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

83

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 25 lutego 1966 r.

w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970.

Socjalistyczne współzawodnictwo pracy stanowi sprawozdona w procesie produkcji metodę budownictwa socjalistycznego i ważny czynnik aktywizacji załóg do realizacji planowych zadań oraz wykrywania rezerw produkcyjnych.

Współzawodnictwo stanowiące wyraz osobistego zaangażowania ludzi pracy w podnoszeniu wyników produkcyjnych przedsiębiorstw, branż i całej gospodarki narodowej wpływa bezpośrednio na kształtowanie socjalistycznych stosunków międzyludzkich — szlachetną rywalizację i koleżeńskie współdziałanie, pomoc i wymianę doświadczeń w społecznym wytwarzaniu dóbr.

Biorąc to pod uwagę, w obliczu poważnych zadań stojących przed gospodarką narodową w naszym kraju w latach 1966—1970 — Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych ustalają w zakresie rozwoju międzyzakładowego i wewnątrzzakładowego socjalistycznego współzawodnictwa pracy następujące główne założenia i kierunki:

§ 1. Rozwój gospodarki narodowej w latach 1966—1970 wytyczony przez IV Zjazd Partii i kolejne posiedzenia Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wymaga podejmowania w socjalistycznym współzawodnictwie pracy zobowiązań, mających na celu stałą poprawę wyników w dziedzinie:

- 1) jakości wyrobów i usług,
- 2) unowocześnienia produkcji,
- 3) rozwijania nowej techniki, wynalazczości i racjonalizacji,
- 4) rozwijania wysoko opłacalnej produkcji eksportowej,
- 5) wykonania i rozszerzenia ustalonego w planie asortymentu wyrobów poszukiwanych na rynku wewnętrznym i zagranicznym,
- 6) wzrostu rentowności zakładów i obniżki kosztów produkcji,
- 7) usprawniania procesów inwestycyjnych i wzrostu ich efektywności,
- 8) uzyskiwania oszczędności surowców, materiałów, paliw i energii,

- 9) wzrostu wydajności pracy,
- 10) wzrostu produkcji roślinnej i hodowlanej,
- 11) poprawy jakości i rozszerzenia asortymentów wyrobów wytwarzanych dla potrzeb rolnictwa,
- 12) udoskonalania organizacji pracy i właściwej gospodarki czasem pracy,
- 13) poprawy terminowości przewozów i zwiększenia zdolności przewozowej transportu,
- 14) poprawy warunków socjalno-bytowych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 2. Do zasadniczych form współzawodnictwa międzyzakładowego należą:

- 1) współzawodnictwo o sztandary przechodnie Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych,
- 2) współzawodnictwo o sztandary (proporce) przechodnie ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych,
- 3) współzawodnictwo o proporce przechodnie prezydiów wojewódzkich rad narodowych i zarządów okręgowych związków zawodowych.

§ 3. Podstawę do udziału we współzawodnictwie międzyzakładowym stanowi rozwój współzawodnictwa wewnątrz zakładu pracy, zarówno w formie zespołowej, jak i indywidualnej, a w szczególności współzawodnictwa o tytuł „Najlepszego w zawodzie”, „Przodownika Socjalistycznej Pracy”, „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy”, „Najlepszego Pracownika i Kolegi”, „Brygady Pracy Socjalistycznej”, „Oddziału Pracy Socjalistycznej”, współzawodnictwa międzybrygadowego, międzyoddziałowego, międzyzmiannowego itp.

§ 4. 1. Podstawę oceny wyników i przyznania załogom sztandarów i proporców przechodnich stanowi:

- 1) najlepsze wykonanie podstawowych planowych wskaźników,
- 2) osiągnięcie najwyższych wyników ekonomicznych,
- 3) poprawa warunków socjalno-bytowych oraz stanu bezpieczeństwa i higieny pracy, a w szczególności obniżenie wskaźnika wypadków zaliczonych do kategorii ciężkich i śmiertelnych,

- 4) realizacja zobowiązań wynikających z podstawowych kierunków rozwoju danej gałęzi gospodarki,
- 5) stan bezpieczeństwa i gotowość do obrony zakładu.

2. Szczególną uwagę należy zwrócić na zobowiązania, dotyczące:

- 1) jakości, które uznaje się za wykonane, jeżeli załoga uzyska największy procentowy i wartościowy wzrost produkcji oznaczonej znakiem jakości bądź mniejszy liczbę braków i reklamacji,
- 2) nowoczesności produkcji, które uznaje się za wykonane, jeżeli załoga osiągnie lub poprawi ustalony w planie udział produkcji wyrobów zaliczonych do grupy „A” w całej produkcji zakładu,
- 3) rozwoju eksportu, które uznaje się za wykonane, jeżeli załoga osiągnie procentowy i wartościowy wzrost produkcji oraz poprawę opłacalności swoich wyrobów eksportowych,
- 4) oszczędności surowców, materiałów, paliw i energii, które uznaje się za wykonane, jeżeli załoga uzyska najniższe jednostkowe zużycie i najwyższe efekty oszczędnościowe, zwłaszcza przez zmniejszenie zużycia surowców z importu lub będących przedmiotem eksportu,
- 5) produkcji asortymentowej, które uznaje się za wykonane, jeżeli załoga odda wszystkie wyroby według ustalonej w planie gatunkowości.

3. Przy dokonywaniu oceny wyników współzawodnictwa o sztandary i proporce przechodnie należy również uwzględniać stopień trudności i warunki realizacji zadań planowych i zobowiązań, rytmiczność ich wykonywania oraz wywiązywanie się z umów kooperacyjnych. Jednocześnie należy brać pod uwagę wykonanie przez administrację planu poprawy warunków pracy, warunków socjalno-bytowych i kulturalnych załóg. Szczegółowe zasady, tryb oraz kryteria oceny współzawodnictwa ustalają właściwi ministrowie wspólnie z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych.

4. Zakłady pracy osiągające najlepsze wyniki w realizacji zobowiązań jakościowych i eksportowych mogą otrzymywać tytuły:

- 1) we współzawodnictwie w zakresie jakości — tytuł „Zakładu produkującego wyroby najwyższej jakości”; zakłady otrzymują ten tytuł, jeżeli załogi osiągną w szczególności najlepsze wskaźniki w zakresie:
  - a) dynamiki wzrostu jakości produkcji,
  - b) zmniejszenia liczby reklamacji,
  - c) zmniejszenia procentowego udziału braków w ogólnej produkcji,
  - d) zwiększenia ilościowego i procentowego udziału asortymentów ze znakiem „Q” i „1”;
 zasady i kryteria tej formy współzawodnictwa ustalają właściwi ministrowie i zarządy główne odpowiednich związków zawodowych; zakłady, które uzyskały tytuł „Zakładu produkującego wyroby najwyższej jakości”, otrzymują specjalne dyplomy i nagrody pieniężne właściwych ministrów i zarządów głównych odpowiednich związków zawodowych ze środków przeznaczonych na współzawodnictwo;
- 2) we współzawodnictwie w zakresie eksportu — tytuł „Zakładu — najlepszego eksportera”; zakłady otrzymują ten tytuł, jeżeli załogi osiągną w szczególności najlepsze wskaźniki w zakresie:
  - a) zwiększenia ilościowego i procentowego udziału asortymentów produkowanych na eksport,
  - b) poprawy jakości produkcji eksportowej,
  - c) poprawy opłacalności produkcji eksportowej,
  - d) dotrzymania terminów dostaw oraz wykonania zamawianych asortymentów,
  - e) zmniejszenia reklamacji;
 zasady i kryteria tej formy współzawodnictwa ustalają właściwi ministrowie i zarządy główne odpowiednich

związków zawodowych w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego; zakłady, które uzyskały tytuł „Zakładu — najlepszego eksportera”, otrzymują specjalne dyplomy właściwych ministrów, zarządów głównych odpowiednich związków zawodowych i Ministra Handlu Zagranicznego oraz nagrody pieniężne Ministra Handlu Zagranicznego.

5. Sztandary przechodnie Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz sztandary (proporce) przechodnie ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych, dyplomy uznania i nagrody pieniężne przyznaje się raz do roku. W celu zapewnienia rytmiczności realizacji zobowiązań ocena przebiegu współzawodnictwa o sztandary przechodnie powinna być dokonywana raz na kwartał, a w uzasadnionych wypadkach — raz na pół roku. Powinna ona być uwzględniana przy rocznym podsumowaniu wyników pracy przedsiębiorstw. Ministerstwa i zarządy główne związków zawodowych ustalają po zamknięciu bilansu rocznego wyniki osiągnięte we współzawodnictwie w ciągu roku. Dopuszcza się również oceny roczne w układzie innym niż kalendarzowy.

§ 5. 1. Sztandary przechodnie Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych przyznaje się załogom zakładów pracy w gałęziach gospodarki narodowej wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały, które najlepiej spełniły wszystkie wymagania wymienione w § 4.

2. Sztandary (proporce) przechodnie ministerstwa i zarządu głównego związku zawodowego przyznaje się najlepszym zakładom pracy w poszczególnych branżach.

3. Proporce przechodnie prezydium wojewódzkich rad narodowych i zarządów okręgowych związków zawodowych przyznaje się najlepszym zakładom pracy podległym prezdydium rad narodowych w poszczególnych branżach i gałęziach gospodarki.

§ 6. 1. Z wnioskiem o przyznanie sztandaru przechodniego występuje właściwy minister wspólnie z zarządem głównym odpowiedniego związku zawodowego do Prezesa Rady Ministrów i Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

2. Sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych wręcza Prezes Rady Ministrów i Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych lub z ich upoważnienia przedstawiciele Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych.

3. Zakład pracy, którego załoga zdobyła kolejno trzykrotnie lub niekolejno — pięciokrotnie w okresie 10 lat sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych, zatrzymuje sztandar na własność i otrzymuje nagrodę specjalną Prezesa Rady Ministrów i Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych. W związku ze zdobyciem przez zakład sztandaru na własność Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Przewodniczącym Centralnej Rady Związków Zawodowych może wystąpić o odznaczenie państwowe dla tego zakładu pracy.

4. Ponadto niektórym zakładom pracy, które zdobyły sztandary przechodnie Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych, może być przyznane w zależności od potrzeb prawo pierwszeństwa do zakupu autobusu bądź autokaru lub inne temu podobne uprawnienie.

5. Załoga zakładu pracy współzawodnicząca o sztandar Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych, która uzyskała najlepsze wyniki w swojej branży, lecz nie zrealizowała zobowiązań, o których mowa w § 4 ust. 1 i 2, nie otrzymuje sztandaru przechodniego Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych. Otrzymuje ona od Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych nagrodę pieniężną w wysokości do 75% przeznaczonej kwoty oraz dyplom uznania. Może ona również otrzymać sztandar ministerstwa i zarządu głównego związku zawodowego, lecz bez nagrody pieniężnej. W takim wypadku, na-

grode pieniężną i dyplom uznania ministra i zarządu głównego związku zawodowego może otrzymać załoga zakładu, która zajęła następne miejsce we współzawodnictwie.

§ 7. 1. Z wnioskiem o nadanie załodze sztandaru (proporca) przechodniego ministerstwa i zarządu głównego związku zawodowego występuje główna resortowa lub branżowa komisja współzawodnictwa pracy.

2. Zakład pracy, który uzyskał najlepsze w danej branży wyniki i zdobył sztandar (proporzec) ministerstwa i zarządu głównego związku zawodowego, otrzymuje od ministra i zarządu głównego dyplom uznania oraz nagrodę pieniężną ze środków przeznaczonych na współzawodnictwo.

3. Zakład pracy, którego załoga zdobyła kolejno trzykrotnie lub niekolejno — pięciokrotnie w okresie 10 lat sztandar przechodni (proporzec) ministerstwa i zarządu głównego związku zawodowego, zatrzymuje sztandar na własność i otrzymuje nagrodę specjalną ministra i prezydium zarządu głównego związku zawodowego ze środków przeznaczonych na współzawodnictwo.

§ 8. Każdy sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych oraz ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych powinien posiadać ufundowaną przez ministerstwo lub zjednoczenie swoją księgę pamiątkową, która zawierać będzie rejestr najlepszych zakładów pracy — kolejnych zdobywców danego sztandaru. Księga pamiątkowa pozostaje w zakładzie pracy przez okres, w którym zakład utrzymuje zdobyty sztandar. W razie zdobycia danego sztandaru na własność przez zakład pracy, księga pamiątkowa przechodzi do zakładu, który zdobył nowo ufundowany sztandar przechodni.

§ 9. 1. Rodzaje zakładów pracy objętych współzawodnictwem, zasady i kryteria współzawodnictwa o proporce przechodnie, a także tryb oceny i nadawania proporców najlepszym zakładom pracy na szczeblu wojewódzkim ustalają przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych wspólnie z zarządami okręgowymi związków zawodowych, uwzględniając zadania, o których mowa w § 1 i § 4 ust. 1 i 2, i opierając się na ustalonych przez właściwych ministrów i zarządy główne właściwych związków zawodowych kryteriach i formach oceny współzawodnictwa.

2. Proporce, dyplom oraz nagrodę pieniężną wręcza przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej i przewodniczący zarządu okręgowego odpowiedniego związku zawodowego lub z ich upoważnienia przedstawiciel prezydium wojewódzkiej rady narodowej i prezydium zarządu okręgowego odpowiedniego związku zawodowego.

3. Zakład pracy, którego załoga zdobyła kolejno trzykrotnie lub niekolejno — pięciokrotnie w okresie 10 lat proporzec przechodni prezydium wojewódzkiej rady narodowej i zarządu okręgowego związku zawodowego, zatrzymuje proporzec na własność.

§ 10. Przystąpienie zakładu pracy do współzawodnictwa międzyzakładowego następuje w drodze podjęcia uchwały przez konferencję samorządu robotniczego w oparciu o wnioski z narad wytwórczych. O podjęciu takiej uchwały zakład informuje zainteresowane zjednoczenie oraz zarządy główny i okręgowy właściwego związku zawodowego.

§ 11. 1. Nagrody dla załóg wyróżnionych sztandarami Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych przyznawane są z funduszu, którego wysokość ustala co roku Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych. Przy ustalaniu wysokości nagród uwzględniać należy również liczbę zatrudnionych w zakładzie oraz rodzaj produkcji (usług).

2. Nagrody dla załóg wyróżnionych sztandarami (proporcami) ministerstw i zarządów głównych związków zawodowych przyznawane są z przeznaczonych na ten cel funduszy, których wysokość ustalają właściwi ministrowie wspólnie z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych.

3. Nagrody dla załóg wyróżnionych proporcami przechodnimi prezydiów wojewódzkich rad narodowych i zarządów okręgowych związków zawodowych przyznawane są z przeznaczonych na ten cel w budżetach wojewódzkich rad narodowych funduszy nagród, których wysokość ustalają przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych w porozumieniu z prezydium wojewódzkiej komisji związków zawodowych.

§ 12. 1. O rozdziale otrzymanej nagrody pieniężnej wśród załogi albo o przeznaczeniu jej w części lub w całości na inne społecznie uzasadnione cele decyduje w przedsiębiorstwie konferencja samorządu robotniczego, a w zakładach pracy nie objętych przepisami o samorządzie robotniczym — plenum rady zakładowej.

2. Przewodzącym pracownikom i zespołom powinny być wręczane proporce, wyróżnienia, listy pochwalne i dyplomy oraz nagrody pieniężne i rzeczowe. Nazwiska przewodzących pracowników powinny być podawane do wiadomości załogi w sposób przyjęty w zakładzie.

§ 13. 1. Nagrody w formie pieniężnej lub rzeczowej za wyniki osiągnięte we współzawodnictwie wewnątrzzakładowym przyznawane są:

- 1) w przedsiębiorstwach objętych przepisami o funduszu zakładowym — z kwot funduszu zakładowego przeznaczonych na nagrody dla pracowników w granicach określonych uchwałą konferencji samorządu robotniczego,
- 2) w przedsiębiorstwach objętych przepisami o funduszu na nagrody za osiągnięcia ekonomiczne — z kwot tego funduszu w granicach określonych uchwałą konferencji samorządu robotniczego,
- 3) w pozostałych przedsiębiorstwach, w których tworzony jest fundusz nagród w wysokości 0,7% (lub większej) planowego funduszu płac — z kwot tego funduszu nagród.

2. Nagrody za osiągnięcia we współzawodnictwie wewnątrzzakładowym mogą być również przyznawane przez właściwych ministrów i zarządy główne odpowiednich związków zawodowych ze środków przeznaczonych na ten cel.

3. Konferencja samorządu robotniczego zgodnie z uchwałą XV Plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 20 listopada 1965 r., dokonując podziału funduszu zakładowego (funduszu za osiągnięcia ekonomiczne), przeznacza z części przypadającej na nagrody indywidualne określoną kwotę na nagrody dla wyróżniających się uczestników socjalistycznego współzawodnictwa pracy. Konferencja samorządu robotniczego może — w zależności od rodzaju i zakresu współzawodnictwa — przekazać odpowiednie środki do dyspozycji oddziałowych rad robotniczych i związkowych rad oddziałowych na nagrody dla wyróżniających się we współzawodnictwie. Nagród przyznawanych w ciągu roku z tytułu współzawodnictwa pracy nie można zaliczać na poczet nagrody przysługującej pracownikowi za całoroczne wyniki pracy.

§ 14. 1. Na finansowanie wydatków związanych z propagandą i popularyzacją współzawodnictwa przeznacza się ze środków obrotowych zakładu pracy kwotę w wysokości nie przekraczającej 0,05% planowanego funduszu płac. W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach zjednoczenie może na wniosek zakładu pracy wyrazić zgodę na podwyższenie tej kwoty do 0,1% planowanego funduszu płac. Wydatki te dotyczyć mogą m. in. różnych form propagandy wizualnej, konkursów popularyzatorskich, wymiany doświadczeń w postaci spotkań uczestników współzawodnictwa z różnych zakładów pracy, wyjazdów do zakładów pracy o podobnym profilu, letnich i zimowych obozów szkoleniowych itp.

2. Podstawę do wydatkowania kwot przeznaczonych na propagandę współzawodnictwa powinien stanowić opracowany przez zakładową komisję współzawodnictwa pracy i zatwierdzony przez plenum rady zakładowej plan działania i wydatkowania środków wyodrębnionych na te cele. Kie-

rownictwo zakładu pracy obowiązane jest podać do wiadomości załogi wysokość tych kwot.

§ 15. Ministrowie i dyrektorzy zjednoczeń oraz przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych, działając wspólnie z odpowiednimi instancjami związków zawodowych, są obowiązani:

- 1) zapewnić organizacyjno-techniczne warunki rozwoju współzawodnictwa pracy,
- 2) ustalać zgodnie z § 1 i § 4 okresowo zasadnicze kierunki rozwoju współzawodnictwa pracy, zgodnie z aktualnymi potrzebami poszczególnych gałęzi gospodarki, branż i zakładów pracy,
- 3) dokonywać nie rzadziej niż raz w roku oceny rozwoju współzawodnictwa pracy i jego społeczno-wychowawczego wpływu na załogi zakładów pracy, informując o osiągniętych efektach Prezesa Rady Ministrów i Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

§ 16. Ministrowie i dyrektorzy zjednoczeń wspólnie z zarządami głównymi związków zawodowych zapewnią upowszechnienie i wykorzystanie w skali gałęzi i branż postępowych metod produkcji i organizacji pracy stosowanych przez przodujących robotników, mistrzów, techników i inżynierów oraz „Brygady Pracy Socjalistycznej” i „Oddziały Pracy Socjalistycznej”, brygady najwyższej jakości, brygady racjonalizatorskie itp.

§ 17. 1. Kierownicy zakładów pracy zapewnią odpowiednie warunki organizacyjne sprzyjające udziałowi załogi w socjalistycznym współzawodnictwie pracy. W tym celu obowiązani są:

- 1) okresowo informować załogę o planowych zadaniach i osiągniętych wynikach techniczno-ekonomicznych zakładu pracy i oddziałów produkcyjnych, porównując je ze wskaźnikami osiąganymi przez inne zakłady tych samych branż w kraju i za granicą,
- 2) rozpatrzyć najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od zgłoszenia, udzielać zainteresowanym odpowiedzi i realizować zgłaszane na naradach wytwórczych i w innym trybie wnioski i postulaty pracowników, zmierzające do poprawy rentowności zakładów, wzrostu nowoczesności i poprawy jakości produkcji, oszczędności surowców i materiałów oraz poprawy warunków pracy i socjalno-bytowych załóg,
- 3) współdziałać z radą zakładową w zakresie upowszechnienia i popularyzacji przodujących metod pracy oraz osiągnięć przodowników i racjonalizatorów,
- 4) umożliwiać i ułatwiać pracownikom udział we wszystkich formach szkolenia, podnoszących ich kwalifikacje zawodowe oraz wiedzę ogólną.

2. Obowiązki kierowników zakładów pracy, o których mowa w ust. 1, ciążyą odpowiednio na kierownikach poszczególnych komórek organizacyjnych zakładów, włącznie z mistrzami i brygadzystami.

§ 18. 1. Kierunki, formy, zasady i kryteria oceny współzawodnictwa wewnątrzzakładowego w zakładzie pracy uchwalą w formie wytycznych konferencja samorządu robotniczego.

2. Przy ustalaniu wytycznych, o których mowa w ust. 1, należy brać pod uwagę zadania wynikające z zakładowych planów techniczno-ekonomicznych oraz kierunki rozwoju współzawodnictwa ustalone przez jednostki nadrzędne i instancje związków zawodowych.

§ 19. 1. We współzawodnictwie wewnątrzzakładowym, na podstawie wytycznych uchwalonych przez konferencję samorządu robotniczego, należy rozwijać różnorodne formy współzawodnictwa, będące rezultatem zaangażowania społecznego załóg i ich inicjatywy, które przyczyniają się do lepszego wypełniania bieżących zadań produkcyjnych, poprawy wyników techniczno-ekonomicznych, wzrostu efek-

tywności gospodarowania oraz sprzyjają wzrostowi kwalifikacji zawodowych i podnoszeniu kultury współzawodnictwa ludźmi w zakładach pracy.

2. Szczegółowe postanowienia w sprawie rozwoju współzawodnictwa wewnątrzzakładowego, a zwłaszcza współzawodnictwa o tytuł „Brygady Pracy Socjalistycznej” i „Oddziału Pracy Socjalistycznej”, określa odrębne wytyczne Centralnej Rady Związków Zawodowych i Zarządu Głównego Związku Młodzieży Socjalistycznej.

§ 20. 1. Pracownikom, którzy osiągnęli wyróżniające ich w brygadach i zespołach wyniki w pracy i wykonują podejmowane zobowiązania, systematycznie podnoszą kwalifikacje oraz służą za przykład współzawodnictwa w kolektywie, dyrektor zjednoczenia wspólnie z prezydium zarządu głównego (okręgowego) odpowiedniego związku zawodowego może nadać tytuł i odznakę „Przodownika Socjalistycznej Pracy” wraz z legitymacją i dyplomem.

2. Pracownikom posiadającym tytuł „Przodownika Socjalistycznej Pracy”, którzy systematycznie podejmują i realizują zobowiązania, a osiągnięte przez nich rezultaty stawiają ich w rzędzie wysoko cenionych przez załogę przodujących i najlepszych pracowników w zakładzie, minister wspólnie z prezydium zarządu głównego związku zawodowego może nadać tytuł i odznakę „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” wraz z legitymacją i dyplomem.

3. Z wnioskiem o nadanie tytułu, odznaki, legitymacji i dyplomu „Przodownika Socjalistycznej Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” występuje dyrektor zakładu na podstawie uchwały konferencji samorządu robotniczego.

4. Szczegółowy tryb nadawania tytułu „Przodownika Socjalistycznej Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” w poszczególnych gałęziach gospodarki narodowej ustalają właściwi ministrowie wspólnie z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych.

5. Wzór odznaki, dyplomu i legitymacji „Przodownika Socjalistycznej Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” określa załącznik nr 2 do uchwały. Nazwiska osób, którym nadano tytuły „Przodownika Socjalistycznej Pracy” i „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” ogłasza się w dzienniku urzędowym właściwego ministerstwa.

6. Pozbawienie tytułu może nastąpić w wyniku zachowania się niezgodnego z zasadami współzawodnictwa socjalistycznego.

7. Dyrektor przedsiębiorstwa może na wniosek konferencji samorządu robotniczego wystąpić w trybie obowiązujących przepisów o odznaczenie państwowe dla pracowników wyróżniających się szczególnymi osiągnięciami we współzawodnictwie.

§ 21. 1. Przepisy uchwały, w których jest mowa o:

- 1) ministrach — dotyczą również przewodniczących komisji i komitetów będących naczelnymi organami administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych,
- 2) dyrektorach zjednoczeń — dotyczą również kierowników jednostek równorzędnych,
- 3) prezydiach i przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych — dotyczą również prezydiów i przewodniczących prezydiów rad narodowych miast wyłączonych z województw.

2. W zakładach pracy nie objętych przepisami o samorządzie robotniczym uprawnienia konferencji samorządu robotniczego wynikające z przepisów uchwały przysługują radom zakładowym.

§ 22. Współzawodnictwo pracy za okres 1965 r. oceniane będzie według przepisów obowiązujących przed wejściem w życie niniejszej uchwały.

§ 23. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym działającym wspólnie z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych dostosowanie zasad współzawodnictwa pracy w spółdzielczych zakładach pracy do przepisów niniejszej uchwały.

§ 24. Traci moc uchwała Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 1 czerwca 1962 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Monitor Polski Nr 52, poz. 253).

§ 25. Wykonanie uchwały porucza się ministrom, przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych, dy-

rektorom zjednoczeń, kierownikom zakładów pracy, współdziałającym w tym zakresie z zarządami głównymi związków zawodowych, zarządami okręgowymi związków zawodowych, wojewódzkimi komisjami związków zawodowych oraz radami zakładowymi i organami samorządu robotniczego.

§ 26. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:

I. Loga-Sowiński

Załącznik nr 1 do uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. (poz. 83).

SZTANDARY PRZECHODNIE RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Ministerstwo	Lp.	Przedsiębiorstwa, których załogi mogą ubiegać się o sztandar przechodni Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych	
1. Górnictwa i Energetyki	1)	dla najlepszej załogi kopalń	
	2)	dla najlepszej załogi elektrowni, zakładów energetycznych	
2. Przemysłu Ciężkiego	3)	dla najlepszej załogi hut żelaza i stali	
	4)	dla najlepszej załogi hut metali nieżelaznych	
	5)	dla najlepszej załogi w przemyśle elektro-precyzyjnym	
	6)	dla najlepszej załogi w przemyśle budowy maszyn i odlewnictwa	
	7)	dla najlepszej załogi w przemyśle budowy środków transportu	
	8)	dla najlepszej załogi kopalnictwa rud żelaza, rud metali nieżelaznych, budowy kopalń rud i przemysłu materiałów ogniotrwałych	
	3. Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	9)	dla najlepszej załogi przedsiębiorstw ogólnobudowlanych
		10)	dla najlepszej załogi przedsiębiorstw specjalistycznych
11)		dla najlepszej załogi w przemyśle cementowym	
12)		dla najlepszej załogi w przemyśle materiałów budowlanych	
13)		dla najlepszej załogi przedsiębiorstw budownictwa przemysłowego	
14)		dla najlepszej załogi przedsiębiorstw przemysłu szklarskiego i ceramicznego	
4. Przemysłu Chemicznego		15)	dla najlepszej załogi w przemyśle chemii organicznej
	16)	dla najlepszej załogi w przemyśle chemii nieorganicznej	
5. Przemysłu Lekkiego	17)	dla najlepszej załogi w przemyśle skórzanym	
	18)	dla najlepszej załogi w przemyśle włókienniczym	
	19)	dla najlepszej załogi w przemyśle konfekcyjnym	
6. Komunikacji	20)	dla najlepszej załogi okręgu kolei państwowych	
	21)	dla najlepszej załogi zakładów naprawczych taboru kolejowego	
	22)	dla najlepszej załogi w przedsiębiorstwach transportu drogowego i lotniczego	
7. Żeglugi	23)	dla najlepszej załogi przedsiębiorstw w resorcie żeglugi	
	24)	dla najlepszej załogi w przemyśle drzewnym	
8. Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	25)	dla najlepszej załogi przedsiębiorstwa okręgowego zarządu lasów państwowych	
	26)	dla najlepszej załogi w przemyśle celulozowo-papierniczym i przetworów papierowych	
	9. Przemysłu Spożywczego i Skupu	27)	dla najlepszej załogi w przemyśle cukrowniczym
28)		dla najlepszej załogi w przemyśle mięsnym	
10. Rolnictwa	29)	dla najlepszej załogi państwowych gospodarstw rolnych	
	30)	dla najlepszej załogi państwowych ośrodków maszynowych	
11. Handlu Wewnętrznego	31)	dla najlepszej załogi przedsiębiorstw w resorcie handlu wewnętrznego	
12. Łączności	32)	dla najlepszej załogi okręgu poczty i telekomunikacji	
13. Kultury i Sztuki	33)	dla najlepszej załogi w przemyśle poligraficznym	

Załącznik nr 2 do uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. (poz. 83).

WZORY ODZNAK, DYPLOMÓW I LEGITYMACJI „PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY I „ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY”

A. Wzory odznak:

1. Przodownika Socjalistycznej Pracy.

Odznaka „Przodownika Socjalistycznej Pracy” wyobraża gwiazdę siedmioramienną o Ø 35 mm. Każde ramię gwiazdy tworzy dziewięć promieni okrągłych tępo zakończonych. Ramiona — promienie gwiazdy wiążą koło, wznoszące się nad poziom promieni, w którego otoku na białej emalii umieszczony jest literami srebrzonymi napis „Przodownikowi Socjalistycznej Pracy”. W środku na czerwonej emalii nałożony jest profil górnik — podobizna Pstrowskiego — zwrócony w lewą stronę. Odznaka oprócz części środkowej jest puklowana i posiada na odwrocie przylutowany gwint z nakrętką. Odznaka tłoczona jest z tombaku — srebrzona, profil Pstrowskiego oksydowany, promienie i otoki polerowane.

2. Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy.

Odznaka „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” wyobraża gwiazdę siedmioramienną o Ø 35 mm. Każde ramię gwiazdy tworzy dziewięć promieni okrągłych tępo zakończonych. Ramiona — promienie gwiazdy wiążą koło, wznoszące się nad poziom promieni, w którego otoku na białej emalii umieszczony jest napis złożonymi literami „Zasłużonemu Przodownikowi Socjalistycznej Pracy”. W środku na czerwonej emalii nałożony jest profil górnik — podobizna Pstrowskiego — zwrócony w lewą stronę. Odznaka oprócz części środkowej jest puklowana i posiada na odwrocie przylutowany gwint z nakrętką. Odznaka tłoczona jest z tombaku — złożona, profil Pstrowskiego srebrzony — oksydowany, promienie i otoki okalające napis — polerowane.

B. Wzory dyplomów:

1. Przodownika Socjalistycznej Pracy.

Wizerunek odznaki.

DYPLOM

PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 13, poz. 83) w uznaniu zasług za osiągnięcia w pracy

nadaje się

Obywatelowi (ce) . . . . .
urodzonemu (ej) dnia . . . . . roku

odznakę

„PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY”

Przewodniczący

Dyrektor Zjednoczenia

Zarządu . . . . .
. . . . .

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . r.

Pieczczęć

Nr dyplomu . . . . .

2. Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy.

Wizerunek odznaki.

DYPLOM

ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 13, poz. 83) w uznaniu zasług za osiągnięcia w pracy

nadaje się

Obywatelowi (ce) . . . . . roku
urodzonemu (ej) dnia . . . . .

odznakę

„ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA SOCJALISTYCZNEJ PRACY”

Przewodniczący
Zarządu Głównego Związku Zawodowego

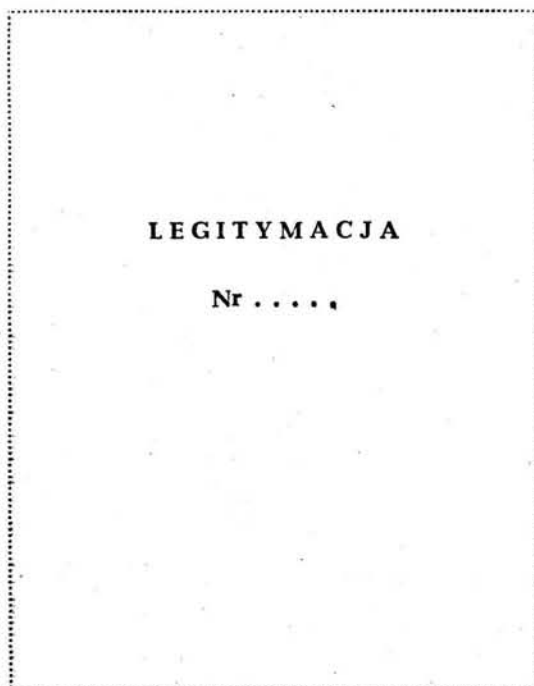
Minister

. . . . .
. . . . . „ dnia . . . . . 19 . . . r.

Pieczęć

Nr dyplomu . . . . .

C. Wzór legitymacji.

Na przedniej stronie okładki legitymacji wytłoczony jest wzór odznaki „Przodownika Socjalistycznej Pracy” lub „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy”.

Okładka legitymacji „Przodownika Socjalistycznej Pracy” jest koloru brązowego, okładka zaś legitymacji „Zasłużonego Przodownika Socjalistycznej Pracy” jest koloru czerwonego.

Wymiary legitymacji (otwartej) wynoszą 134 mm × 90 mm.

Zjednoczenie i Zarząd . . . . .

.....

Na podstawie decyzji z dnia . . . . .

nadaje się

Ob. . . . .

urodzonemu(ej) . . . . .

**ODZNAKĘ PRZODOWNIKA
SOCJALISTYCZNEJ PRACY**

Przewodniczący Dyrektor
Zarządu . . . . . Zjednoczenia

.....

Pieczęć

....., dnia . . . . . 19 . . . r.

Ministerstwo i Zarząd Główny
Związku Zawodowego

.....

Na podstawie decyzji z dnia . . . . .

nadaje się

Ob. . . . .

urodzonemu(ej) . . . . .

**ODZNAKĘ ZASŁUŻONEGO PRZODOWNIKA
SOCJALISTYCZNEJ PRACY**

Przewodniczący Minister
Zarządu Głównego Związku Zawodowego

.....

Pieczęć

....., dnia . . . . . 19 . . . r.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Powsińska 69/71) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oплата za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od 1.I) lub na okres półroczny (od 1.I i od 1.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Opłata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzodcinkowym przekazem pocztowym na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 05, dz. 40, § 52. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego. Prenumeratę można zgłaszać również bezpośrednio w punkcie sprzedaży w Warszawie, przy Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 36, ul. Powsińska 69/71 (skrzynka pocztowa nr 14).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”. Zakł. nr 1. Warszawa, ul. Tamka 3.